
Olsztyn, 15.05.2023 r.

Prof. dr hab. Jerzy Jaroszewski
Katedra Farmakologii i Toksykologii
Wydział Medycyny Weterynaryjnej
Uniwersytet Warmińsko-Mazurski
w Olsztynie
Ul. Oczapowskiego 13, 10-719 Olsztyn

Ocena

osiągnięć naukowych doktor nauk weterynaryjnych Małgorzaty Gbylik-Sikorskiej z Zakładu Farmakologii i Toksykologii Państwowego Instytutu Weterynaryjnego – Państwowego Instytutu Badawczego w Puławach, ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk weterynaryjnych w dyscyplinie weterynaria

1. Podstawa opracowania oceny w postępowaniu habilitacyjnym

Recenzję opracowano w oparciu o treść Uchwały Nr 7/2023 z dnia 8 marca 2023 r. Rady Naukowej Państwowego Instytutu Weterynaryjnego – Państwowego Instytutu Badawczego w Puławach w sprawie powołania komisji habilitacyjnej w postępowaniu o nadanie stopnia doktora habilitowanego dr Małgorzacie Gbylik-Sikorskiej na podstawie art. 221 ust.5 pkt 1. 2. i 3. ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2022 r. poz. 574) oraz art. 29 ust. 2 pkt 14 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (Dz. U. z 2022 r. poz. 498) powołującej mnie w skład Komisji habilitacyjnej w roli recenzenta.

2. Sylwetka Habilitantki i przebieg pracy zawodowej

Dr n. wet. Małgorzata Gbylik-Sikorska urodziła się 18 czerwca 1985 r. w Zawierciu. Dyplom magistra inżyniera w specjalności technologia polimerów i tworzyw sztucznych uzyskała w 2009 r. na Wydziale Chemicznym Politechniki Śląskiej w Gliwicach. Stopień doktora w dziedzinie nauk weterynaryjnych uzyskała 16 grudnia 2016 r. w Państwowym Instytucie Weterynaryjnym – Państwowym Instytucie Badawczym (PIWet-PIB) w Puławach na podstawie rozprawy doktorskiej pt. *„Występowanie leków przeciwbakteryjnych w systemach dozowania wody dla drobiu – analityka i ocena zagrożeń”*. Po ukończeniu studiów pojęła pracę w Zakładzie Farmakologii i Toksykologii PIWet-PIB w Puławach zajmując kolejno stanowiska: specjalisty inżynierijno-technicznego (od października 2009 r. do lipca

2014 r.), asystenta (od lipca 2014 r. do maja 2017 r.) i adiunkta (od maja 2017 r. do chwili obecnej).

3. Ocena osiągnięć naukowych stanowiących znaczny wkład w rozwój dyscypliny weterynaria

Dr n. wet. Małgorzata Gbylik-Sikorska jako cykl powiązanych tematycznie artykułów naukowych pt. „*Identyfikacja potencjalnych źródeł narażenia człowieka na pozostałości przeciwbakteryjnych weterynaryjnych produktów leczniczych*” przedstawiła 6 oryginalnych prac wieloautorskich (H1-H6), opublikowanych w latach 2017-2021 (2017 – 1 praca, 2019 – 1 praca, 2020 – 1 praca i 2021 – 3 prace) w języku angielskim w renomowanych czasopismach naukowych indeksowanych w bazie JCR. Liczba współautorów publikacji waha się od czterech do siedmiu (H1 – 4 współautorów, H2 – 7 współautorów, H3 – 5 współautorów, H4 – 6 współautorów, H5 – 4 współautorów i H6 – 4 współautorów). W pięciu pracach dr n. wet. Małgorzata Gbylik-Sikorska jest pierwszym i równocześnie korespondencyjnym autorem a w jednej drugim autorem, co świadczy o Jej wiodącej roli w przygotowaniu tych publikacji. Potwierdzają to oświadczenia złożone przez wszystkich współautorów publikacji, którzy wyrazili zgodę na uznanie przedłożonych prac jako indywidualny wkład Habilitantki w rozwój nauk weterynaryjnych.

Z przedstawionej dokumentacji wynika, że udział Habilitantki w powstaniu poszczególnych prac przedstawiał się następująco:

- w pracy H1 polegał na opracowaniu koncepcji badań, przeprowadzeniu optymalizacji i walidacji metody analitycznej, zaplanowaniu i wykonaniu doświadczeń, opracowaniu i interpretacji wyników, napisaniu manuskryptu, wysłaniu pracy do druku oraz wykonaniu korekty po recenzji,
- w pracy H2 polegał na pomocy w opracowaniu metody analitycznej przeprowadzeniu optymalizacji metody analitycznej, opracowaniu i interpretacji wyników, współpracy przy napisaniu i wykonaniu korekty po recenzji manuskryptu,
- w pracy H3 polegał na opracowaniu metody analitycznej, przeprowadzeniu optymalizacji i walidacji metody analitycznej, opracowaniu i interpretacji wyników, napisaniu manuskryptu, wysłaniu pracy do druku oraz wykonaniu korekty po recenzji,
- w pracy H4 polegał na opracowaniu koncepcji badań, przeprowadzeniu optymalizacji i walidacji metody analitycznej, zaplanowaniu i pomocy w przeprowadzeniu doświadczeń na zwierzętach, zebraniu i przygotowaniu pozyskanego w doświadczeniu materiału do badań,

przeprowadzeniu analiz, opracowaniu i interpretacji wyników, napisaniu manuskryptu, wysłaniu pracy do druku oraz wykonaniu korekty po recenzji,

- w pracy H5 polegał na opracowaniu metody analitycznej, przeprowadzeniu optymalizacji i walidacji metody analitycznej, opracowaniu i interpretacji wyników, napisaniu manuskryptu, wysłaniu pracy do druku oraz wykonaniu korekty po recenzji,

- w pracy H6 polegał na opracowaniu koncepcji badań, przeprowadzeniu optymalizacji i walidacji metody analitycznej, zaplanowaniu i wykonaniu doświadczeń, zebraniu i przygotowaniu pozyskanego w doświadczeniu materiału do badań, opracowaniu i interpretacji wyników, szacowaniu ryzyka, napisaniu manuskryptu, wysłaniu pracy do druku oraz wykonaniu korekty po recenzji.

Z powyższych zapisów wynika, że udział dr n. wet. Małgorzata Gbylik-Sikorskiej był dominujący na wszystkich etapach przygotowania publikacji co w połączeniu z oświadczeniami współautorów publikacji jednoznacznie wskazuje na Jej pierwszoplanową rolę w ich powstaniu.

Łączny IF publikacji wynosi 32,102 a liczba punktów ministerialnych 760. Do czasu złożenia wniosku publikacje wchodzące w skład osiągnięcia były cytowane 25 razy (H1 – 4 cytowania, H2 – 11 cytowań, H3 – 2 cytowania, H4 – 0 cytowań, H5 – 7 cytowań i H6 – 1 cytowanie), co wskazuje, że są one już rozpoznawalne w środowisku naukowym z uwagi na wartość prezentowanych tam wyników. Ponadto biorąc pod uwagę rangę czasopism, w których opublikowano wyniki badań oraz wartość merytoryczną prac jednotematyczny cykl publikacji oceniam wysoko.

W ramach przedstawionej dokumentacji Habilitantka omówiła cel naukowy prac stanowiących osiągnięcie naukowe oraz omówiła uzyskane wyniki wraz z ich ewentualnym wykorzystaniem. Po krótkim wstępie, w którym wskazała na zdefiniowane zagrożenia wynikające z obecności pozostałości leków przeciwdrobnoustrojowych w łańcuchu pokarmowym przedstawiła cel badań, który obejmował:

- opracowanie nowych, wieloskładnikowych metod z wykorzystaniem chromatografii cieczowej sprzężonej z tandemową spektrometrią mas, umożliwiających wykrywanie i oznaczanie pozostałości przeciwbakteryjnych weterynaryjnych produktów leczniczych w różnych matrycach, które mogą stanowić potencjalne źródło narażenia na te substancje dla ludzi (prace: H2, H3 i H5),

- przeprowadzenie doświadczeń, pozwalających określić możliwość i stopień przechodzenia antybiotyków i chemioterapeutyków do produktów, które mogą stanowić źródło narażenia człowieka na ich pozostałości (prace: H1, H4 i H6),

- określenie stopnia narażenia człowieka/konsumenta na pozostałości weterynaryjnych produktów leczniczych obecnych w produktach, które mogą stanowić źródło tych substancji (prace: H2i H6).

Celem pracy H1 było określenie wpływu procesów technologicznych na stopień przechodzenia obecnej w mleku kloksacyliny (antybiotyku β -laktamowego powszechnie stosowanego w leczeniu *mastitis*) do dziesięciu różnych produktów mlecznych (jogurt, kefir, zsiadłe mleko, śmietana, ser podpuszkowy, serwatka, masło, maślanka, mleko w proszku i serwatka w proszku). Wykazano między innymi, że procesy przetwórcze mleka nie wpływają znacząco na redukcję stężenia kloksacyliny w przetworach mlecznych a najwyższe stężenia tego antybiotyku są obecne w mleku i serwatce w proszku. Słuszne jest stwierdzenie Habilitantki, że monitorowanie pozostałości kloksacyliny w produktach mlecznych, zwłaszcza w mleku w proszku i serwatce w proszku może mieć znaczenie dla ochrony konsumentów, ponieważ w przypadku obecności tego antybiotyku w mleku surowym poniżej wartości dopuszczalnych minimalnych limitów pozostałości w produktach końcowych (uzyskanych w procesie liofilizacji) jego ilość może stanowić zagrożenie dla osób spożywających te produkty.

Celem pracy H2 było opracowanie metody analitycznej umożliwiającej oznaczanie 85 analitów stanowiących pozostałości weterynaryjnych produktów leczniczych w albuminie jaja kurzego. Do weryfikacji metody wykorzystano archiwalne próbki albuminy jaja kurzego, w których wcześniej wykryto pozostałości enrofloksacyny. W wyniku reanalizy archiwalnych próbek z użyciem nowo opracowanej metody analitycznej stwierdzono w nich występowanie enrofloksacyny i dodatkowo doksycykliny. Cennym elementem tej pracy jest oszacowanie ryzyka dla konsumentów wynikającego ze spożycia albumin jaja kurzego zawierających pozostałości tych leków. Wprawdzie wykazano, że spożycie enrofloksacyny i doksycykliny nawet w najwyższych stężeniach stwierdzonych w badanych próbkach nie stanowi zagrożenia dla konsumentów ale jednocześnie sugeruje to, że albumina jaja kurzego może być źródłem pozostałości leków weterynaryjnych.

Celem pracy H3 było opracowanie metody analitycznej umożliwiającej oznaczanie 50 leków przeciwbakteryjnych w skorupkach jaj kurzych. Możliwości praktycznego zastosowania opracowanej metody zostały potwierdzone poprzez analizę skorupki jaj pozyskanych od kur, którym eksperymentalnie podawano enrofloksacynę, linkomycynę, doksycyklinę lub oksytetracyklinę i w których stwierdzono obecność stosowanych antybiotyków. Na podkreślenie zasługuje fakt, że jest to pierwsza na świecie metoda pozwalająca na oznaczanie leków przeciwbakteryjnych w skorupkach jaj kurzych.

Celem pracy H4 było określenie przenikania linkomycyny oraz enrofloksacyny i jej metabolitu cyprofloksacyny do skorupki jaj kurzych oraz wyznaczenie profilu zanikania pozostałości tych leków w jajach, żółtku, białku i skorupce po ich podaniu *per os* przez 5 dni. Wykazano po raz pierwszy, że w skorupkach jaj kurzych enrofloksacyna jest obecna do 10 dni podczas gdy cyprofloksacyna i linkomycyna do 2 dni od zaprzestania podawania leku. Ponadto poszerzono dotychczasowy stan wiedzy na temat profilu zanikania linkomycyny w jajach, białku i żółtku. Uzyskane wyniki wskazują na konieczność monitorowania pozostałości leków weterynaryjnych w skorupkach jaj.

Celem pracy H5 było opracowanie po raz pierwszy metody analitycznej umożliwiającej oznaczanie 45 leków przeciwbakteryjnych w pieczarkach. Opracowana metoda spełniła wszystkie kryteria walidacyjne i została wykorzystana do oznaczania próbek pozyskanych w ramach doświadczeń opisanych w pracy H6. Z informacji zawartych w dokumentacji wynika, że taka metoda została opracowana po raz pierwszy na świecie.

Celem pracy H6 było określenie możliwości przechodzenia doksycykliny (antybiotyku najczęściej stosowanego w lecznictwie weterynaryjnym) z podłoża do owocników grzybów. Uzyskane wyniki wskazują, że doksycyklina obecna w podłożu przechodzi do pieczarek jednakże jej zawartość w owocnikach jest na tyle niska, że nie stanowi zagrożenia dla konsumentów.

W oparciu o uzyskane wyniki badań przedstawione w pracach składających się na jednotematyczny cykl publikacji stanowiący osiągnięcie naukowe dr n. wet. Małgorzata Gbylik-Sikorska wyciągnęła sześć wniosków, które moim zdaniem zostały sformułowane prawidłowo i mają pełne potwierdzenie w uzyskanych wynikach badań. W tym miejscu chciałbym podkreślić, że opracowanie wieloskładnikowych metod analitycznych służących oznaczaniu pozostałości leków weterynaryjnych (głównie przeciwbakteryjnych) w tak zróżnicowanych matrycach i w odniesieniu do szerokiego spektrum oznaczanych substancji (o różnych właściwościach fizykochemicznych) ma pionierski charakter i wymagało nie tylko doskonałej wiedzy merytorycznej ale również ogromnego nakładu pracy ze strony Habilitanki. Poza opracowaniem metod analitycznych uzyskane wyniki wskazują, że produkty mleczne, albuminy jaja kurzego oraz pieczarki mogą być źródłem pozostałości przeciwbakteryjnych leków weterynaryjnych. Szacowana w pracach analiza ryzyka dla konsumentów wynikająca ze spożycia w wybranych substancji czynnych sugeruje, że stwierdzana obecność pozostałości nie stanowi bezpośredniego ryzyka dla zdrowia i życia konsumentów ale może być źródłem narastania lekooporności, co w dalszej konsekwencji może przyczynić się do nieskuteczności terapii zakażeń bakteryjnych.

Reasumując mogę jednoznacznie stwierdzić, że problematyka badawcza prezentowana w publikacjach wchodzących w skład jednotematycznego cyklu prac jest tematycznie spójna, dotyczy niezmiernie ważnej tematyki badawczej z punktu widzenia poznawczego oraz ma duże walory użytkowe. Prezentowane badania zostały prawidłowo zaplanowane i wykonane a uzyskane wyniki były na tyle istotne, że zostały opublikowane w wiodących czasopiśmie z tego zakresu, przez co stanowią istotny wkład do wiedzy światowej w zakresie analityki i badań leków przeciwbakteryjnych. Ponadto z całym przekonaniem stwierdzam, że poszczególne publikacje zebrane w całość stanowią oryginalne rozwiązanie problemu naukowego dotyczącego identyfikacji potencjalnych źródeł narażenia człowieka na pozostałości leków przeciwbakteryjnych stosowanych w terapii zwierząt i wnoszą aktualny, bardzo istotny wkład w rozwój dyscypliny weterynaria.

Poza osiągnięciem naukowym stanowiącym jednotematyczny cykl publikacji dr n. wet. Małgorzata Gbylik-Sikorska posiada bogaty dorobek naukowy, w którym wyróżniła następujące tematy wiodące:

- metodykę oznaczania i wykrywania pozostałości leków stosowanych w hodowli zwierząt, od których pozyskiwana jest żywność,
- metodykę oznaczania fluorochinolonów w jajach, produktach jajecznych i paszach,
- wolno żyjące ryby słodkowodne jako wskaźnik skażenia wód powierzchniowych lekami przeciwbakteryjnymi,
- oznaczanie olaquindoksu i karbadoksu oraz ich metabolitów,
- opracowanie metody umożliwiającej oznaczanie neonikotynoidów i ich metabolitów w pszczołach i miodzie,
- określenie wpływu obróbki termicznej na redukcję tetracyklin w żywności pochodzenia zwierzęcego,
- występowanie leków przeciwbakteryjnych w systemach dozowania wody dla drobiu - analityka i ocena zagrożeń,
- problem występowania chloramfenikolu w żywności pochodzenia zwierzęcego,
- nieinwazyjne metody kontroli antybiotyków i chemioterapeutyków na fermach drobiu i trzody chlewnej.

Pomimo wyodrębnienia licznych zagadnień mają one spójny charakter i na pierwszy plan aktywności naukowej wysuwa się opracowanie wiarygodnych metod analitycznych pozwalających na oznaczanie pozostałości licznych substancji czynnych (i ewentualnie ich metabolitów) w różnorodnych matrycach biologicznych dzięki czemu możliwe jest określenie potencjalnych źródeł narażenia człowieka na pozostałości przeciwbakteryjnych

weterynaryjnych produktów leczniczych. Badania te korespondują z osiągnięciem naukowym stanowiącym jednotematyczny cykl publikacji i wnoszą znaczący wkład w rozwój dyscypliny weterynaria. Efektem badań prowadzonych w powyższym zakresie było współautorstwo Habilitantki w 23 publikacjach z listy JCR (w 9 jako pierwszy autor) oraz 4 publikacjach spoza tej listy (w dwóch jako pierwszy autor). Całość dorobku publikacyjnego (bez prac stanowiących jednotematyczny cykl publikacji) przed uzyskaniem stopnia doktora obejmuje 16 prac z listy JCR (w 8 jest pierwszym autorem) i 3 prace spoza listy (w 2 jest pierwszym autorem) a po uzyskaniu stopnia doktora 21 prac z listy JCR (w 2 jest pierwszym autorem), 1 pracę spoza listy, w której jest pierwszym autorem oraz 4 rozdziały w monografiach w języku polskim (w 2 jest pierwszym autorem). W tym miejscu chciałbym zwrócić uwagę, że wykazie publikacji w Załączniku nr 4 wkradły się błędy w numeracji prac co utrudnia analizę tej części dokumentacji. Z drugiej strony należy wskazać, że Habilitantka bardzo precyzyjnie określiła swój udział w powstaniu każdej publikacji. W przypadku pierwszego autorstwa udział ten dotyczył wszystkich etapów począwszy od koncepcji badań do przygotowania ostatecznej wersji manuskryptu, natomiast w pozostałych pracach obejmował głównie część analityczną wraz z interpretacją uzyskanych wyników. Dr n. wet. Małgorzata Gbylik-Sikorska w swoim dorobku posiada również 58 doniesień na konferencjach krajowych i zagranicznych z czego jako pierwszy autor występuje w 10 wystąpieniach/posterach przed uzyskaniem stopnia doktora i w 11 po jego uzyskaniu. O znaczeniu badań, w których dr n. wet. Małgorzata Gbylik-Sikorska brała udział świadczą liczne cytowania (338 wg bazy Web of Science Core Collection, 457 wg bazy Scopus i 3709 wg bazy Google Scholar Citations przez Publish or Perish). Ponadto potwierdzeniem rozpoznawalności międzynarodowej Habilitantki jest powierzenie Jej 25 recenzji prac złożonych w czasopismach z bazy JCR. Należy zaznaczyć, że sporządzanie recenzji stanowi bardzo ważny element prawidłowego rozwoju pracownika naukowego ponieważ uczy krytycznego ale i obiektywnego podejścia do dokonań naukowych innych autorów z poszanowaniem zasad etycznych.

Reasumując stwierdzam, że dorobek naukowy jest spójny tematycznie i wartościowy pod względem poznawczym i aplikacyjnym. Dr n. wet. Małgorzata Gbylik-Sikorska legitymuje się licznymi publikacjami w czasopismach o uznanej renomie i wnoszącymi istotny wkład do wiedzy międzynarodowej.

4. Ocena istotnej aktywności naukowej albo artystycznej realizowanej w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej

Z przedstawionej dokumentacji nie wynika, czy dr n. wet. Małgorzata Gbylik-Sikorska przebywała na stażach naukowych w innych jednostkach oprócz krótkoterminowego uczestnictwa w szkoleniach krajowych i zagranicznych. Jednakże przy szerokim rozumieniu tworzenia dorobku naukowego w więcej niż jednej uczelni należy przyjąć, że Habilitantka spełnia ten wymóg, gdyż prowadziła wspólne badania z dwoma ośrodkami zagranicznymi i jednym krajowym.

W ramach współpracy z Department of Psychology, University of Western Ontario, London, Canada prowadziła badania and wpływem imidaklopyrydu na rozwój preferencji pokarmowych u trzmieli (*Bombus impatiens*). W badaniach tych odpowiedzialna była za oznaczenie stężenia imidaklopyrydu i jego metabolitów w trzmielach. Efektem wspólnie prowadzonych badań było 1 doniesienie zjazdowe na konferencji w USA oraz 1 publikacja oryginalna w czasopiśmie z listy JCR.

W ramach współpracy z Department of Veterinary Sciences, University of Pisa, Pisa, San Piero a Grado, Italy oraz Zakładem Farmakologii, Toksykologii i Ochrony Środowiska Wydziału Medycyny Weterynaryjnej Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie przeprowadzono następujące badania:

- wpływ pokarmu na farmakokinetykę wilazodonu u psów,
- opracowanie metody analitycznej pozwalającej na oznaczanie kandydata na lek cebranopadolu w osoczu królików i wyznaczenie parametrów farmakokinetycznych,
- opracowanie metody analitycznej pozwalającej na oznaczanie paracetamolu i jego metabolitów w tkankach zwierząt,
- wyznaczenie parametrów farmakokinetycznych i profilu zanikania paracetamolu u gęsi,
- określenie farmakokinetyki proparacetamolu po podaniu dożylnym i doustnym u psów.

W badaniach tych Habilitantka była odpowiedzialna przede wszystkim za część analityczną, tj. opracowanie metod analitycznych, ich walidację i wykonanie oznaczeń wraz z interpretacją wyników. Efektem wspólnie prowadzonych badań było 5 publikacji oryginalnych w czasopismach z listy JCR.

W ramach współpracy z Zakładem Farmakologii, Toksykologii i Ochrony Środowiska Wydziału Medycyny Weterynaryjnej Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie opracowano metody oznaczania flawonoidów (kwercetyny, bajkaliny hesperydyny, chryzyny i naringeniny) w mleku krów oraz określano farmakokinetykę i farmakodynamikę po ich podaniu dowymieniowym. W badaniach tych Habilitantka była odpowiedzialna głównie za

część analityczną, tj. opracowanie metod analitycznych, ich walidację i wykonanie oznaczeń. Efektem wspólnie prowadzonych badań były 3 publikacje oryginalnych w czasopismach z listy JCR.

W wyniku realizacji powyższych badań wielośrodkowych dr n. wet. Małgorzata Gbylik-Sikorska powiększyła swój dorobek publikacyjny o 9 prac oryginalnych. Ich powstanie nie byłoby możliwe bez opracowania odpowiednio czułych, wiarogodnych i w pełni powtarzalnych metod analitycznych pozwalających na oznaczenie badanych substancji. Wiodącą rolę w ich opracowaniu odegrała Habilitantka dlatego uważam, że posiada Ona istotną aktywność naukową realizowaną w więcej niż jednej uczelni.

5. Ocena pozostałej aktywności w tym aktywności dydaktycznej i organizacyjnej

Dr n. wet. Małgorzata Gbylik-Sikorska odbyła 3 szkolenia zagraniczne w formie stacjonarnej (niestety w dokumentacji nie ma informacji na temat czasu ich trwania) oraz 4 szkolenia w formie online (3 jednodniowe i 1 dwudniowe). Ponadto uczestniczyła w licznych szkoleniach krajowych jedno- lub kilkudniowych stacjonarnych i w formie online. Tak liczny udział w szkoleniach świadczy, iż Habilitantka w sposób ciągły doskonali kwalifikacje zawodowe.

W ramach aktywności dydaktycznej dr n. wet. Małgorzata Gbylik-Sikorska prowadziła m.in. szkolenia dla pracowników Zakładów Higieny Weterynaryjnej w zakresie oznaczania pozostałości weterynaryjnych produktów leczniczych pochodzenia zwierzęcego oraz wykrywania weterynaryjnych produktów leczniczych w wodzie pochodzącej z systemów pojenia drobiu i trzody chlewnej. Ponadto realizowała wykłady specjalizacyjne w Weterynaryjnym Centrum Kształcenia Podyplomowego w zakresie monitoringu żywności i pasz oraz jego znaczenia w systemie zapewnienia bezpieczeństwa w łańcuchu żywnościowym. Wygłosiła też 2 wykłady dla pracowników PIWet-PIB w ramach cyklicznych zebrań pracowników naukowych oraz prowadziła szkolenia studentów i stażystów odbywających praktyki/staże w Zakładzie Farmakologii i Toksykologii PIWet-PIB. Działalność ta jest powiązana z tematyką prowadzonych badań i wskazuje na wysokie kompetencje merytoryczne Habilitantki. Biorąc pod uwagę fakt, że dr n. wet. Małgorzata Gbylik-Sikorska jest pracownikiem PIWet-PIB Jej aktywność dydaktyczna jest adekwatna do miejsca pracy i z natury rzeczy skromniejsza niż pracowników uczelni.

Do chwili obecnej dr n. wet. Małgorzata Gbylik-Sikorska była promotorem pomocniczym w jednym zakończonym przewodzie doktorskim i jest promotorem pomocniczym w dwóch

kolejnych przewodach doktorskich co świadczy o Jej zaangażowaniu w kształcenie młodych kadr naukowych.

Na szczególne podkreślenie zasługuje udział Habilitantki w licznych projektach finansowanych ze źródeł zewnętrznych. W latach 2011-2013 była wykonawcą w projekcie NCBiR R12-0127-10; w latach 2014-2016 była kierownikiem projektu NCN w ramach konkursu Preludium 6; w latach 2016-2019 była kierownikiem w 1 i wykonawcą w 6 projektach przyznawanych w drodze konkursowej w ramach Krajowego Naukowego Ośrodka Wiodącego „Zdrowe zwierzę – bezpieczna żywność”; w latach 2018-2022 była wykonawcą w projekcie Horyzont 2020: Healthy Livestock SFS-46-2017 a w latach 2020-2021 była p.o. zastępcą lidera WP4 oraz członkiem Supervisory Board i następnie w 2022 r. wykonawcą w projekcie Horyzont 2020: One Health European Joint Programme: FED-AMR (No 773830). Harmonogram realizacji tych projektów wskazują, że dr n. wet. Małgorzata Gbylik-Sikorska nieprzerwanie od 12 lat uczestniczy w badaniach finansowanych z projektów naukowych, co bez wątplenia wiąże się z wysoką jakością prowadzonych badań.

Działalność naukowa dr n. wet. Małgorzaty Gbylik-Sikorskiej została doceniona m. in. dwukrotnym (w 2012 i 2016) wyróżnieniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi za wybitne krajowe osiągnięcia mające znaczenie dla wdrażania postępu w praktyce rolniczej, Nagrodą I stopnia Polskiego Towarzystwa Nauk Weterynaryjnych oraz trzykrotnie nagrodą Dyrektora PIWet-PIB w Puławach.

6. Podsumowanie

Podsumowując całokształt aktywności stwierdzam, że dr n. wet. Małgorzata Gbylik-Sikorska zgromadziła wartościowy dorobek naukowy. Wszechstronna aktywność naukowa, umiejętność pozyskiwania środków na badania oraz współpraca z ośrodkami zagranicznymi i krajowymi wskazują, że Habilitantka potrafi kierować zespołem badawczym, sprawować opiekę naukową, oceniać dorobek innych naukowców oraz nawiązywać kontakty międzynarodowe, czyli spełnia wymagania jakim powinna sprostać kandydatka do stopnia doktora habilitowanego. Dotychczasowa aktywność naukowa dr n. wet. Małgorzaty Gbylik-Sikorskiej w mojej opinii ma dużą wartość poznawczą i aplikacyjną oraz spełnia aktualnie obowiązujące wymogi określone dla postępowania o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

7. Wniosek końcowy

Przedstawiony do oceny dorobek naukowy dr n. wet. Małgorzaty Gbylik-Sikorskiej oceniam pozytywnie, gdyż w mojej opinii spełnia on wymogi stawiane kandydatom do

stopnia naukowego doktora habilitowanego zawarte w art. 219 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym. W związku z powyższym wnioskuję o podjęcie dalszych czynności w postępowaniu o nadanie dr n. wet. Małgorzacie Gbylik-Sikorskiej stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk weterynaryjnych w dyscyplinie weterynaria.

Prof. dr hab. Jerzy Jaroszewski

